

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 67098-08-24 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטין)
ואח'

לפני **כב' הנשיא, השופט בני שגיא**

המאשימה **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד עדן נחום-חיים

נגד

הנאשמים 1. [REDACTED] (קטין) - נדון

2. [REDACTED] (עצור)
ע"י ב"כ עו"ד לימור רוט-חזן

גזר דין לנאשם 2

כללי

1. נאשם 2 (להלן בגזר דין זה - **הנאשם** או **נאשם 2**) הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של סיוע ליבוא נשק ותחמושת, וזאת לאחר שסייע לנאשם 1 (קטין במועד ביצוע העבירה) לייבא לישראל מירדן 26 אקדחים ו- 29 מחסניות שהוסלקו מאחורי כנף כלי הרכב. הנאשמים יצאו לירדן ביום 12.8.24 כאשר במהלך שהייתם הוסלקו אותם אקדחים ומחסניות ברכב, וכאשר חזרו ביום 25.8.24 אותרו כלי הנשק על ידי גורמי המכס והביטחון ובהמשך הוגש כתב האישום.

הסדר הטיעון שגובש עם נאשם 1 (הקטין) כלל תיקון מסוים שנערך בכתב האישום תוך שהקטין הורשע בעבירה המוגמרת, דהיינו יבוא נשק ותחמושת, ודינו נגזר על ידי כבוד השופט גביון ל-7.5 שנות מאסר רכיבי ענישה נלווים (גזר דין מיום 19.8.25).

הסדר הטיעון שגובש עם נאשם 2 כלל תיקון כתב האישום כאמור בדרך של המרת הוראת החיקוק לסיוע ותוך שצוין במפורש בכתב האישום המתוקן כי הנאשם הגיע למחסום (יחד עם נאשם 1) כאשר "**חשד בדבר אפשרות קיום הנסיבות כך שהנשקים הוסתרו בכלי הרכב**".

מהאמור לעיל עולה כי בניגוד לנאשם 1 שהורשע בעבירה המוגמרת ובידיעה מלאה על אותם אקדחים שהוסתרו ברכב, הורשע נאשם 2 בסיוע בלבד, ועל בסיס יסוד נפשי של עצימת עיניים.

טיעוני הצדדים לעונש

2. **התובעת, עו"ד עדן נחום-חיים** עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנאשם אף אם זה הורשע בעבירת סיוע בלבד. נטען כי בתי המשפט מצווים לנקוט יד קשה כנגד המעורבים בביצוע עבירות נשק בין אם אלה מצויים במעגל הראשון ובין אם מצויים במעגלים רחוקים יותר. נטען שתרומתו של הנאשם לאירוע היתה חיונית וזאת בהעדר יכולתו של נאשם 1 לצאת עם רכב לחו"ל (בהיותו קטין) ועל כן החומרה רבה בצדה של אותה תרומה. עוד עמדה התובעת על מגמת ההחמרה בעבירות הנשק, על הכמות הרבה של כלי הנשק ועל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 67098-08-24 מדינת ישראל נ' [REDACTED] קטין)
ואח'

מדיניות הענישה הנוהגת, בעיקר במקרים של ביצוע עיקרי. בסופו של יום, נטען כי יש לקבוע מתחם הנע בין 5 שנות מאסר ל-7 שנות מאסר, ולמקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם הנטען.

3. **ב"כ הנאשם, עו"ד לימור רוט-חזן** הדגישה בטיעונה את חלקו הזעיר (כך על פי הטיעון) של הנאשם בביצוע המעשה העברייני, כאשר נטען כי הנאשם סבר כי הוא יוצא לחופשה עם חבר על מנת לנפוש בירדן, הוא אינו חלק מתכנית עבריינית כלשהי שנרקמה מראש, וממילא ידיעתו מבוססת על עצימת עיניים ולא על כוונה מלאה או שותפות לקשר העברייני. בנסיבות אלה סברה הסנגורית כי אין משמעות מרחיקת לכת לכמות האקדחים, שכן ממילא הנאשם לא היה מודע לכמות שהוסתרה בפועל ברכב, אלא חשד בדבר הימצאות האקדחים ונמנע מלבררה. עוד הודגש כי הנאשם לא היה אמור להרוויח שכר כלשהו מהמעשה וכי כלי הנשק נתפסו ובפועל לא נגרם נזק שיכול היה להיגרם מהפצתם. הסנגורית ציינה כי הנאשם היה בן 21.5 בעת ביצוע העבירה, סיים 12 שנות לימוד, התחתן, התגייס לצה"ל ובהמשך, לאחר עזיבת הצבא, החל תהליך של ניסיון חזרה אליו. בסיכומי של טיעון סברה הסנגורית כי ניתן להסתפק בתקופת מעצר קצרה בלבד, שלא מן הנמנע כי תשקף את תקופת מאסרו של הנאשם.

4. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על המקרה, הביע תקווה כי רשויות צה"ל יסכימו לגייסו לאחר שיסיים את תקופת המאסר.

דיון והכרעה

5. אין חולק בדבר החומרה הרבה המאפיינת את עבירות הנשק ככלל ואת עבירת ייבוא הנשק בפרט. מדובר בעבירות שהפכו למכת מדינה ובית המשפט העליון קבע לא אחת כי מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים [ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל (15.12.2021)].

ראה בהקשר לחומרה הקונקרטית בעבירות ייבוא את עמדת בית המשפט העליון בע"פ 2571/24 מדינת ישראל נ' שאהין (19.5.2025).

מגמת ההחמרה בענישה באה לידי ביטוי גם במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין, שנכנס לתוקפו ביום 8.12.21 וקבע, בין היתר, עונשי מינימום ביחס לעבירות נשק.

רק אתמול, ניתן על ידי גזר דין של שני נאשמים שהורשעו בייבוא של 28 אקדחים באופן שנקבע מתחם הנע בין 9 שנות מאסר ל-13 שנות מאסר, והוטלו עונשים של 9 ו-9.5 שנות מאסר בהתאמה על שני הנאשמים [ת"פ 52227-07-24 מדינת ישראל נ' אבו עמרה (20.10.25) (להלן - עניין אבו עמרה)].

בעניין אבו עמרה סקרתי מספר רב של פסקי דין במסגרת הצגת מדיניות הענישה הנוהגת ובהם עניין שאהין שפורט לעיל; ע"פ 2276/23 שאמי נ' מדינת ישראל (11.9.2024); ע"פ 2653/22 ו-2740/22 מדינת ישראל נ' מצלח (22.5.23); ע"פ 804/22 אסדודי נ' מדינת ישראל (3.5.23) ות"פ 71498-04-24 מדינת ישראל נ' אלבאטל (14.7.25).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 67098-08-24 מדינת ישראל נ' [REDACTED] קטיין)
ואח'

על בסיס האמור לעיל וככל שהיה מדובר במבצע עיקרי, היה נכון לקבוע מתחם הנע בין 9 ל-13 שנות מאסר והיה במתחם זה להתיישב גם עם העונש שהוטל בסופו של יום על נאשם 1, כזכור קטיין במועד ביצוע העבירות (7.5 שנות מאסר).

יחד עם זאת, נאשם 2 הורשע כאמור בסיוע שבוצע בדרך של עצימת עיניים, ומכאן שיש פער דרמטי בין רמת החומרה הכרוכה במעשיו של נאשם 1 (הגם שהיה קטיין), לבין רמת החומרה הכרוכה במעשיו של המסייע בעצימת עיניים - נאשם 2. יש צדק מסוים בטענת ב"כ נאשם 2 לפיה הנאשם מצוי בחלק התחתון של רף החומרה, זאת נוכח העדר ידיעה מראש בדבר התכנון הנלווה לעבירה, העדר הפקת רווח כספי, העדר קשר עם הגורמים העבריינים בירדן וכיו"ב. גם אם אין בידי לקבל במלואה את הטענה כי הנאשם "נקלע לסיטואציה", נראה כי כתב האישום המתוקן מתאר סיטואציה שאינה רחוקה מרחק ניכר מכך.

6. **האמור לעיל חייב להשתקף במתחם הענישה, ועל כן זה יעמוד ברף התחתון על 34 חודשי מאסר וברף העליון עד 54 חודשי מאסר.**

מתחם זה מתיישב עם קביעות בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט עטר) בת"פ 19048-06-24 **מדינת ישראל נ' אלהריף** (6.2.2025), שם נקבע מתחם בעניינה של נאשמת 2 שהורשעה **בסיוע בדרך של עצימת עיניים, לייבוא 29 מכלולים של נשק מסוג M16**, הנע בין 21 חודשי מאסר ל-41 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים

7. כעת יש להידרש לקביעת העונש המתאים לנאשם ודומה כי צבר הנסיבות שהוצגו מצדיק את אימוץ הרף התחתון של המתחם.

כך ביחס להודאת הנאשם וקבלת האחריות; כך ביחס לגילו הצעיר במועד ביצוע העבירות (21.5); כך ביחס לעובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות. נתתי דעתי גם לעדות אמו של הנאשם, אשר תיארה את ההלם שאחז במשפחה נוכח מעורבותו של הנאשם ואת הכעס שהתפתח על הנאשם בעקבות כך.

8. לאור האמור לעיל, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **34 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;
- ב. 9 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת נשק או אלימות מסוג פשע;
- ג. 5 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת נשק או אלימות מסוג עוון;
- ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.1.26;

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 67098-08-24 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (קטין)
ואח'

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ו, 21 אוקטובר 2025, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט

נשיא

איסור פרסום

